

Bemærkninger til lovforslaget.

Forslaget er med hensyn til dets principielle synspunkter i overensstemmelse med det udkast, som er udarbejdet af det ved landbrugsministeriets skrivelse af 20. august 1947 nedsatte udvalg angående biernes beskyttelse mod giftige plantebeskyttelsesmidler; men ministeriet har efter forhandling med de faglige organisationer indenfor landbrug, gartneri, frugtavl samt biavl fundet det ønskeligt at foretage visse redaktionelle ændringer for at tydeliggøre nogle af forslagens bestemmelser. Herom henvises til nedenstående bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser, medens der med hensyn til forslagens enkeltheder iøvrigt henvises til udvalgets bemærkninger, der er anført side 53—65 i udvalgets betænkning, som er tilgået folketingets medlemmer.

Til § 1.

I stk. 1 har man udtrykkelig knyttet erstatningsansvaret til det forhold, at en ejer eller bruger spreder eller lader sprede giftige plantebeskyttelsesmidler over sine arealer med blomstrende planter, medens § 1, stk. 1, i udvalgets forslag kan forstås således, at ansvaret for arealets ejer (bruger) også skulle indtræde, hvis giftmidler spredes af andre på hans areal uden aktiv medvirken fra hans side. Det skønnes endvidere ønskeligt i denne forbindelse at indføje en bestemmelse om vejarealer, der principielt bør behandles på samme måde som andre arealer.

I stk. 1 har man endvidere medtaget bestemmelserne om vinddrift m. m. fra § 1, stk. 2, første pkt., i udvalgets forslag, hvorhos man udtrykkelig har anført, at erstatningsansvaret for den, som har spredt eller ladet sprede giftige plantebeskyttelsesmidler, indtræder, selvom det areal, der ved vinddrift eller fejltagelse er blevet ramt af giften er undergivet trediemands brug. Denne trediemand er som anført selv uden ansvar.

I overensstemmelse med dansk rets almindelige erstatningsgrundsætninger må det antages, at flere ejere eller brugere af arealer, hvis behandling med giftige plantebeskyttelsesmidler har forvoldt forgiftningsskade på bifamilier, er solidarisk forpligtet til at betale erstatningen, men man har dog ikke i lovforslaget optaget bestemmelse herom, idet det er ønskeligt, at spørgsmålet holdes åbent, således at vurderingsmændene kan træffe bestemmelse om fordeling af ansvaret, for eksempel efter skyld-

graden eller de behandlede arealers størrelse, hvor dette i det enkelte tilfælde måtte stemme bedre overens med de faktiske forhold.

I stk. 2 har man samlet bestemmelserne om subsidiært ansvar for personer, der erhvervsmæssigt påtager sig at udføre spredning af giftige plantebeskyttelsesmidler. Bestemmelsen svarer til udvalgets forslag, idet man dog har tilføjet en bestemmelse om, at forslagens regel om, at entreprenøren normalt skal dække halvdelen af erstatningen til biavlerne, ikke er til hinder for, at den ejer eller bruger, der har betalt erstatning for forgiftningsskade på bifamilier, kan rejse videregående erstatningskrav overfor entreprenøren, når skaden skyldes fejl fra dennes side. Disse erstatningssøgsmål, der må afgøres efter dansk rets almindelige erstatningsprincipper, bør afgøres af de almindelige domstole.

I stk. 3 har man ændret ordene „bekendtgørelser“ til „bestemmelser“, idet bestemmelse om sådan mærkning eventuelt vil blive truffet på anden måde end ved bekendtgørelser fra landbrugsministeriet.

Endvidere har man som nyt stk. 4 indføjet en bestemmelse om erstatningsansvar for fabrikanter eller importører af giftige plantebeskyttelsesmidler i tilfælde, hvor den særlige advarsel om midlets farlighed for bier ikke findes på den anvendte emballage som følge af forsømmelse fra fabrikanter eller importørens side. Sådanne sager henhører som almindelige erstatningssøgsmål under de civile domstoles afgørelse.

Til § 2.

Paragraffens stk. 2 er ændret således, at den biavler, der ønsker at påberåbe sig beskyttelse efter lovens bestemmelser, må foretage anmeldelse til kommunalbestyrelsen om stadernes beliggenhed, ligesom senere forandringer heraf straks må anmeldes. Man har anset kommunalbestyrelsen for den myndighed, der var lettest tilgængelig og bedst kendt indenfor de lokale områder, ligesom man har anset bistadernes beliggenhed for afgørende med hensyn til den stedlige myndighed, hvortil der skal foretages anmeldelse.

Ændringen er foretaget i tilknytning til den ændrede affattelse af lovforslagets § 4, stk. 1, litra c, hvorom der henvises til de nedenfor anførte bemærkninger.